

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/293/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612214046
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7612214046.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu K. J., J. E. E. Š. - T., Š. Č.. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Františkom Kočkom, advokátom, so sídlom kancelárie v Košiciach, Stropkovská č. 48 proti žalovanému KOVOZAM, s.r.o., so sídlom v Prešove, Jesenná č. 2, o návrhu žalovaného na obnovu konania vo veci vedenej Okresným súdom Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7Ro/301/2011 o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 6.3.2013, č.k. 9C/64/2012 - 82 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zo dňa 16.05.2013 .

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania, ktorý podal žalovaný vo veci vedenej konajúcim súdom pod sp. zn. 7Ro/301/2011. Opravným uznesením doplnil výrok o trovách konania, ktorým uložil povinnosť žalovanému nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 350,65 eura na účet právneho zástupcu žalobcu.

V odôvodnení uviedol, že žalovaný v návrhu na obnovu konania uviedol, že z obsahu žaloby o určenie neúčinnosti právneho úkonu v inom súdnom konaní sa dozvedel, že vo veci vedenej prvostupňovým súdom pod sp. zn. 7Ro/301/2011 bol vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom o tejto skutočnosti nemal žiadnu vedomosť. Až po nahliadnutí do označeného spisu zistil, že žalobca voči nemu uplatnil pohľadávku v sume 165.970,- eura titulom Zmluvy o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX. Z obsahu návrhu na obnovu konania ďalej vyplýva, že označenou zmluvou o pôžičke žalobca poskytol pôžičku W.. Š. N. C.. S. Š. N. D.. vo výške 165.970,- eura s lehotou splatnosti do 18.8.2009. Dňa XX.X.XXXX žalobca podpísal s W.. Š. N. C.. S. I. C. dohodu o splatení dlhu, ktorou sa zaviazali splatiť pôžičku do 15.2.2011. Týmto úkonom C. W.. N. C.. zároveň pristúpila k dlhu. V ten istý deň bola uzavretá aj záložná zmluva na nehnuteľnosti v ich vlastníctve. Výzvou zo dňa 19.7.2010 zástupca žalobcu vyzval W.. Š. N. C.. na zaplatenie požičanej sumy a následne dňa 24.5.2010 oznámil začatie výkonu záložného práva, v rámci ktorého boli vykonané dražby nehnuteľnosti patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva W.. Š. N. T. C.. S. I. C.. Žalobca podal vo veci sp. zn. 7Ro/301/2011 návrh na vydanie platobného rozkazu na súde prvého stupňa dňa 29.11.2011 v ktorom tvrdil, že Zmluva o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX je neplatným právnym úkonom, pretože pôžička v skutočnosti bola poskytnutá žalovanému, t.j. obchodnej spoločnosti KOVOZAM, s.r.o.. Platobný rozkaz podľa tvrdenia žalovaného nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť bez toho, aby bol žalovanému riadne doručený. Žalovaný popieral uzavretie zmluvy o pôžičke so žalobcom a o skutočnosti, že žalobca považoval zmluvu uzavretú s W.. Š. N. C.. S. Š. N. D.. ako fyzickými osobami za platnú svedčí aj to, že na základe tejto zmluvy, ako aj následných úkonov vykonával uspokojenie svojich pohľadávok formou dobrovoľných dražieb v rámci výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam.

Súd prvého stupňa po právnom posúdení podľa ust. § 228 ods. 1, 2, § 230 ods. 1,2,3, § 232 ods. 1 a § 234 ods. 1 O.s.p. mal za preukázané, že o skutočnostiach, ktoré sú dôvodom podania návrhu na obnovu konania žalovaný vedel už pred vydaním platobného rozkazu vo veci vedenej pod sp. zn. 7Ro/311/2011. Zdôraznil, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.3.2012 a návrh na obnovu konania bol podaný dňa 9.8.2012, teda v objektívnej trojročnej lehote na jeho podanie. Mal za to, že zo strany žalovaného nebola dodržaná subjektívna trojmesačná lehota na jeho podanie, ktorá plynie v rámci objektívnej lehoty. Uzavrel, že žalovaný sa dozvedel o dôvodoch obnovy konania dňom doručenia platobného rozkazu, t.j. 22.2.2012 a návrh na obnovu konania bol podaný dňa 9.8.2012, teda po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty oneskorene. Po prevzatí platobného rozkazu mu musela byť známa skutočnosť, že Zmluva o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX bola podpísaná konateľom žalovaného a I. D. ako fyzickými osobami, preto je dôvodný záver, že o dôvodoch obnovy konania žalovaný mal vedomosť najneskôr dňom doručenia platobného rozkazu. Ďalej uviedol, že Zmluvu o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX mal konateľ žalovaného k dispozícii v jej písomnom vyhotovení už od jej podpísania. V roku 2010 mal vedomosť aj o Dohode o splatení dlhu zo dňa XX.X.XXXX a Záložných zmluvách z toho istého dňa priamo od D. D. W.. Š. N. C... Za bezpredmetnú považoval skutočnosť, že písomné vyhotovenie uvedených zmlúv mal k dispozícii až koncom roku 2012, pretože vedomosť o ich existencii mal preukázateľne už v roku 2010, kedy sa dozvedel o výzve žalobcu adresovanej I. D. na splatenie dlhu a o tom, že bolo realizované záložné právo k nehnuteľnostiam.

Súd prvého stupňa zároveň konštatoval, že dôvodom pre obnovu konania bolo tvrdenie žalovaného o tom, že existujú skutočnosti, rozhodnutia dôkazy, ktoré účastník pôvodného konania nemohol použiť bez svojej viny a zároveň tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci (dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Obe podmienky pritom musia byť splnené súčasne. Mal za to, že prvá z uvedených podmienok je splnená s tým, že na rozhodnutie o povolenie obnovy stačí, ak s poukazom na konkrétne skutočnosti sa javí, že nové rozhodnutie bude pravdepodobne pre účastníka konania priaznivejšie ako pôvodné. Nie je však splnená druhá podmienka, ktorá musí platiť súčasne a síce, aby účastník ním uvádzané skutočnosti nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní. Vychádzal pri tom z toho, že žalovaný mal o skutočnostiach, ktoré uviedol ako dôvod obnovy konania vedomosť už pred prevzatím platobného rozkazu, preto skutočnosti a dôkazy mohol použiť už v pôvodnom konaní. Tieto skutočnosti mohol uviesť v pôvodnom konaní aj bez predloženia listinných dôkazov a navrhnúť ich vyžiadanie súdom, alebo mohol tieto skutočnosti podložiť dôkazmi aj sám, poukazujúc na to, že so synom sú v kontakte a syn ho o týchto skutočnostiach aj informoval. Uzavrel preto, že aj v prípade, ak návrh na obnovu konania by bol podaný v zákonom stanovenej lehote, z uvedených dôvodov by návrhu nebolo možné vyhovieť. V závere zdôraznil, že konateľ žalovaného na pojednávaní vo veci potvrdil prevzatie platobného rozkazu sp. zn. 7Ro/301/2011 do vlastných rúk ním osobne, ako jediným konateľom žalovaného.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že žalobca bol v konaní plne úspešný. Žalobcovi tak proti žalovanému priznal náhradu trov konania vo výške 350,65 eura, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia podľa príslušných ustanovení vyhl. č. 655/2004 Z.z. a to za dva úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia dňa 25.2.2013 a účasť na pojednávaní dňa 6.3.2013. Ďalej priznal náhradu cestovného na pojednávanie dňa 6.3.2013 na trase G. - D. L. E. a náhradu straty času za 8 začatých polhodín spolu s režijným paušálom a daňou z pridanej hodnoty (DPH).

Proti uzneseniu podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7Ro/301/2011, alternatívne napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav, vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že súd prvého stupňa nezobral do úvahy skutočnosť, že Zmluva o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX bola uzavretá medzi žalobcom a fyzickými osobami W.. Š. N. C.. S. Š. N. D., ktorým bola poskytnutá peňažná pôžička v sume 165.970 eur s tam stanovenou lehotou splatnosti. Tak ako v priebehu konania pred súdom prvého stupňa zdôraznil, že na základe jednotlivých úkonov uznal dlh W.. Š. N. C.. a k tomuto dlhu pristúpila aj I. C.. Keďže na takejto dohode zo dňa XX.X.XXXX je notársky overený podpis, muselo byť žalobcovi zrejmé, že podpisuje dohodu o splatení dlhu s fyzickými osobami. Poukázal aj na uzavretie záložnej

zmluvy k nehnuteľnostiam s fyzickými osobami a to W.. Š. N. C.. S. I. C.. Následne bol začatý výkon záložného práva a boli vykonané dražby nehnuteľnosti. Zdôraznil, že až dňa XX.XX.XXXX t.j. po dražbe a podpísaní všetkých písomností voči W.. Š. N. C.. ako fyzickej osobe a I. C. podal žalobca na Okresný súd Spišská Nová Ves návrh na vydanie platobného rozkazu o finančnú pohľadávku, aj keď žalobca nikdy s obchodnou spoločnosťou žalovaného nemal uzavretú zmluvu o pôžičke finančných prostriedkov a nikdy nemal voči žalovanému pohľadávku v uvedenej výške. Zároveň poukázal aj na tú skutočnosť, že v právnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 17C/147/2012 sa na pojednávaní dňa 18.2.2013 vyjadril žalobca, že zmluva o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX je platná a nevie uviesť z akého dôvodu jeho právny zástupca podal na Okresnom súde Spišská Nová Ves návrh na vydanie platobného rozkazu na základe tejto zmluvy voči spoločnosti KOVOZAM s.r.o.. Rovnaký prednes vykonal žalobca aj v právnej veci vedenej na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 17C/115/2012 na pojednávaní dňa 24.4.2013. Uzavrel preto, že súd nesprávne posúdil, že došlo k uplynutiu subjektívnej aj objektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, pretože túto je potrebné počítat' nie od doručenia platobného rozkazu, ale odo dňa, kedy sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy konania a teda odo dňa doručenia žaloby z Okresného súdu Prešov sp. zn. 17C/115/2011, ktorá mu bola doručená v mesiaci júl 2012 a nazretím do súdneho spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktoré vykonal dňa 18.6.2012.

Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného žiadal uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol návrh žalovaného na obnovu konania potvrdiť. Zároveň žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania, bez toho, aby tieto trovy podrobne špecifikoval. Uviedol, že súd prvého stupňa dostatočným spôsobom zohľadnil chronológiu preskúmvanej veci, ako aj okolnosti tvrdené žalovaným. Na pojednávaní pred súdom prvého stupňa potvrdil, že platobný rozkaz v konaní, o obnovu ktorého žiada, bol doručený konateľovi žalovaného dňa 22.2.2012. Žalovaný tak o všetkých skutkových okolnostiach, ktoré mohli podľa neho odôvodňovať nariadenie obnovy konania sa dozvedel najneskôr 22.2.2012 a teda subjektívna trojmesačná lehota na podanie návrhu na obnovu konania uplynula najneskôr 22.5.2012. Záver súdu prvého stupňa o tom, že návrh na obnovu konania bol podaný na súd až po uplynutí subjektívnej lehoty je preto správny. Zároveň súhlasil aj so záverom súdu prvého stupňa o tom, že nebola splnená podmienka pre povolenie obnovy, aby účastník ním uvádzané skutočnosti nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Súd prvého stupňa sa správne vypořiadal so zákonnými podmienkami pre povolenie obnovy konania a správne o tomto návrhu rozhodol, ak dospel k záveru, že žalovaný nepodal návrh na obnovu konania v subjektívnej lehote na jeho podanie.

Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu veci, preto odvolací súd na skutkové zistenia uvedené v napadnutom uznesení a právne normy, ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje. Iba na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva (§ 219 ods. 2 O.s.p.):

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak:

a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c/ bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d/ Európy súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným zadostučiniením,

e/ je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskymi spoločenstiev,

f/ možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 230 ods. 1, 2, 3 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v

a) § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,

b) § 228 ods. 1 písm. c/,

c) § 228 ods. 1 písm. d/,

d) § 228 ods. 1 písm. e/.

Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že ním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať návrh na obnovu konania. Návrh na obnovu konania môže smerovať i proti iným rozhodnutiam súdu, než rozsudkom, ak dôvody obnovy konania možno vzťahovať na predpoklady, za ktorých došlo k vydaniu týchto súdnych rozhodnutí.

Obnovou konania možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 83/1999 publikovanom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

Z obsahu v preskúmvanej veci vyplýva, že žalovaný sa domáha povolenia obnovy konania vo veci vedenej na súde prvého stupňa pod sp. zn. 7Ro/301/2011 na základe ustanovenia k § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., keď podstatou jeho návrhu je tvrdenie, že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Objektívnou podmienkou prípustnosti návrhu na obnovu konania je zachovanie zákonných lehôt, ktoré občiansky súdny poriadok predpisuje na podanie návrhu na obnovu konania. Ide o kombináciu dvoch druhov lehôt:

a/ subjektívnej, t.j. takej, ktorej začiatok je stanovený subjektívnym okamihom dozvedenia sa o dôvode obnovy konania, respektíve subjektívnym momentom, od ktorého sa mohol dôvod obnovy konania uplatniť,

b/ objektívnej lehoty, ktorej začiatok je stanovený právoplatnosťou napádaného rozhodnutia.

Trojmesačná subjektívna lehota plyní v rámci trojročnej objektívnej lehoty, čo znamená, že najneskorším moment možnosti uplatnenia návrhu na obnovu konania je moment trojročnej lehoty od právoplatnosti napádaného rozhodnutia (s taxatívne stanovenými výnimkami v ods. 2 tohto ustanovenia).

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalovaný sa prostredníctvom svojho konateľa, t. j. Š. N. D., dozvedel o skutočnostiach, ktoré sú dôvodom podania návrhu na obnovu konania najneskôr dňom doručenia platobného rozkazu vo veci vedenej na súde prvého stupňa pod sp. zn. 7Ro/311/2011, t. j. dňa 22.2.2012. Skutočnosť, že uvedený platobný rozkaz konateľ žalovaného Š. N. D., prevzal nebola sporná, pretože jeho prevzatie potvrdil aj v tomto konaní vo svojej účastníckej výpovedi pred súdom dňa 6.3.2013.

Za takejto situácie sa preto javí správny záver súdu prvého stupňa o nedodržaní trojmesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, pretože návrh na obnovu konania bol na súd podaný až dňa 9.8.2012, t. j. po jej uplynutí.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd poznamenáva, že tvrdenia o tom, že o dôvodoch na obnovu konania sa dozvedel až z obsahu žaloby v inom súdnom konaní o vyslovenie neplatnosti dobrovoľných dražieb odvolací súd poznamenáva, že tieto sú neopodstatnené, pretože konateľ žalovaného sa preukázateľne dozvedel o tom, že žalobca uplatňuje svoj finančný nárok voči obchodnej spoločnosti a nie voči dlžníkom, fyzickým osobám z obsahu platobného rozkazu doručeného žalovanému dňa 22.2.2012.

Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že aj keď dôvody rozhodnutia súdu prvého stupňa obsahujú závery o nesplnení podmienky pre povolenie obnovy konania a to, že účastník konania ním uvádzané skutočnosti nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní, odvolací súd sa v rámci preskúmania uznesenia súdu prvého stupňa touto skutočnosťou nezaoberal, pretože samotné nedodržanie subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania, ako objektívnej podmienky prípustnosti návrhu na obnovu konania je bez ďalšieho dôvodom na zamietnutie takéhoto návrhu.

Vzhľadom na tieto podstatné dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým návrh na obnovu konania zamietol ako vecne správny potvrdil (§219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 151 ods. 1,2 O.s.p. a ich náhradu účastníkom nepriznal, pretože aj keď vzhľadom na zásadu úspechu vo veci v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý žiadal náhradu trov konania, tieto trovy nevyčísliť v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia, preto takémuto účastníkovi odvolací súd náhradu trov konania nepriznal, keď z obsahu spisu nevyplývajú žiadne trovy konania tohto účastníka vo vzťahu k odvolaciemu konaniu.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.